

Фурсов Д. Ю.,*аспірант кафедри організації правоохоронних та судових органів
Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*

СПІВВІДНОШЕННЯ ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ, ВІДОМЧОГО ТА СУДОВОГО КОНТРОЛЮ ЗА ЗАКОННІСТЮ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Анотація. У статті досліджено співвідношення прокурорського нагляду, відомчого та судового контролю за законністю досудового розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху. Проаналізовано характерні риси прокурорського нагляду, відомчого та судового контролю за законністю досудового розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху. Визначено всі рівні нагляду та контролю за законністю дій слідчого під час зазначеного процесу на прикладі застосування заходу забезпечення кримінального провадження у вигляді накладання арешту на транспортний засіб водія, який був учасником дорожньо-транспортної пригоди. Встановлено, що прокурорський нагляд та судовий контроль, як два види процесуальної контрольно-наглядової діяльності, є найбільш дієвими та результативними засобами забезпечення дотримання законності на стадії досудового розслідування правопорушень проти безпеки дорожнього руху, на відміну від відомчого контролю, який все ж таки є залежним від прокурорського нагляду та в здебільшого повторює повноваження прокурора – процесуального керівника. Визначено, що прокурорський нагляд та судовий контроль створюють єдину систему «стримувань та противаг», яка належним чином усуває процесуальні недоліки слідчого під час досудового розслідування правопорушень проти безпеки дорожнього руху. Зроблено висновок, що судовий контроль та прокурорський нагляд мають єдину мету – додержання законності на стадії досудового розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху. Підкреслено, що належна взаємодія прокурорського нагляду, відомчого контролю та судового контролю дозволить мінімізувати порушення законодавства слідчим під час досудового розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху.

Ключові слова: прокурорський нагляд, відомчий контроль, судовий контроль, досудове розслідування, дорожньо-транспортна пригода.

Постановка проблеми. До основних засобів забезпечення законності розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху вітчизняне законодавство відносить прокурорський нагляд, судовий і відомчий контроль. Виходячи з того, що в Україні триває процес подальшого вдосконалення законодавчої бази, що насамперед стосується правової регламентації стадії досудового розслідування [1, с. 205], виникає необхідність аналізу та переосмислення наглядової та контрольною діяльності прокурора, слідчого судді та керівника органу досудового розслідування під час досудового розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху.

Окремі аспекти зазначеної проблематики вже аналізувалися В.В. Білоусом, П.Є. Власовим, А.А. Вознюком, А.Ф. Волобуєвим, В.О. Гапчичем, А.А. Дворником, В.В. Долежаном, С.О. Іваницьким, І.М. Козьяковим, Г.Р. Колеснік, М.Й. Курочкою, А.В. Лапкіним, М.А. Макаровим, М.В. Руденком, В.М. Сакалом, А.Б. Степановим, М.М. Стефанчук та іншими, проте співвідношення прокурорського нагляду, судового та відомчого контролю за законністю досудового розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху комплексно на науковому рівні не вивчалось, що зумовлює актуальність обраної теми дослідження.

Мета статті – дослідити співвідношення прокурорського нагляду, судового та відомчого контролю під час досудового розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху.

Виклад основного матеріалу дослідження. Одним з основних напрямів діяльності прокуратури України є нагляд за додержанням законів органами, що провадять досудове слідство. За своєю природою, як слушно зазначає Г.Р. Колеснік, прокурорський нагляд у досудовому розслідуванні – це активна діяльність прокурора, який із моменту надходження заяви, повідомлення про підготовлене чи вчинене кримінальне правопорушення і до завершення його розслідування постійно тримає під гласним, відкритим відстеженням усі дії та рішення органів досудового розслідування і процесуальні дії інших учасників кримінального провадження, не допускаючи з їхнього боку будь-яких відхилень від вимог, установлених законом [2, с. 102].

Прокурорський нагляд являє собою провідний рушійний інструментарій забезпечення законності досудового розслідування правопорушень проти безпеки дорожнього руху, основною формою здійснення якого на стадії досудового розслідування є процесуальне керівництво.

Аналізуючи прокурорську наглядову практику щодо додержання законів під час досудового розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху, необхідно зазначити, що процесуальні керівники здебільшого не володіють методикою і тактикою розслідування зазначеної категорії кримінальних правопорушень, у зв'язку із чим у подальшому, так би мовити, спонтанно проводять досудове розслідування, що доводить факт неналежного виконання своїх обов'язків та порушення вимог п. 1 ч. 3 р. IV «Порядку організації діяльності прокурорів і слідчих органів прокуратури», який затверджений наказом Генеральної прокуратури України № 51 від 28 березня 2019 р.: «Прокурор у кримінальному провадженні,

здійснюючи процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, відповідно до вимог законодавства, забезпечує виконання завдань кримінального провадження з дотриманням його загальних засад» [2].

Наприклад, прокурор не звертає належної уваги слідчого на дотримання вимог щодо проведення такої слідчої дії, як слідчий експеримент, у частині своєчасності проведення та відповідності погодних і дорожніх умов тим, які були під час дорожньо-транспортної пригоди (далі – ДТП) (сніг, дощ, наявність листя на деревах, туман тощо). Ще однією проблемною частиною прокурорського нагляду зазначеної сфери є неефективний контроль за якістю проведених процесуальних дій слідчим. Нерідко процесуальні керівники не звертають належної уваги на результати, що отримані у процесі проведення слідчих дій, а саме на неповноту отриманих вихідних даних (невстановлення швидкості транспортних засобів, місця розташування транспортних засобів, темпу руху пішохода перед наїздом тощо) та порушення процедури складання протоколів слідчих дій (незазначення слідчим у протоколі слідчого експерименту технічних засобів фіксування процесуальної дії чи фіксування тільки результатів слідчої дії тощо), що в подальшому призводить до отримання неповного та необ'єктивного висновку автотехнічної експертизи. Вирішення зазначеної проблеми ми вбачаємо, як слушно зауважив А.А. Дворник, у постійному, щільному характері прокурорського нагляду [4, с. 89], у дотриманні керівником органу прокуратури принципу спеціалізації під час призначення процесуального керівника за справами зазначеної категорії правопорушень. Як зазначає Ю.А. Єременко, спеціалізація – це концентрація (повноважень, знань, діяльності) на визначеному напрямі застосування [5, с. 40]. Тому ми переконані, що процесуальним керівником у кримінальних провадженнях за ст. 286 Кримінального кодексу (далі – КК) України повинні бути прокурори, які володіють досвідом контрольно-наглядової діяльності в зазначеній сфері, мають чітке розуміння методики розслідування правопорушення, передбаченого ст. 286 КК України, та сконцентровані переважно на процесуальному керівництві кримінальних проваджень зазначеної категорії. Дотримання окреслених нами вимог дозволить прокурорському нагляду вийти на більш результативний рівень і забезпечить можливість викоренити формалізм під час його здійснення, що, у свою чергу, дозволить процесуальному керівнику запобігти негативним наслідкам та тяганині у процесі розслідування злочинів проти безпеки дорожнього руху.

Ще одним важливим засобом забезпечення законності розслідування правопорушень проти безпеки дорожнього руху (ст. 286 КК України) є відомчий контроль, який здійснюється керівником органу досудового розслідування. На процесуальному рівні контролююча діяльність «керівника слідчого підрозділу» регламентується ст. 39 Кримінального процесуального кодексу (далі – КПК) України, де закріплені повноваження та головні завдання його діяльності, найважливішими з яких є такі повноваження: визначати слідчого (слідчих), який здійснюватиме досудове розслідування; відсторонювати слідчого від проведення досудового розслідування вмотивованою постановою за ініціативою прокурора або із власної ініціативи з наступним повідомленням прокурора та призначати іншого слідчого за наявності підстав, передбачених КПК України, для його відводу або в разі неефективного досудового розслідування; давати слідчому письмові вказівки, які не можуть

суперечити рішенням та вказівкам прокурора; вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку їх допущення слідчим та ін. [6].

На відомчому рівні діяльність керівників органів досудового розслідування Національної поліції України регламентується Положенням, затвердженим наказом Міністерства внутрішніх справ України № 570 від 6 липня 2017 р. «Про організацію діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України», та Інструкцією з організації діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України, затвердженою тим же наказом [7].

Аналізуючи Інструкцію, варто зауважити, що відомчий контроль можуть здійснювати не тільки керівник, а і його заступники та слідчі слідчих управлінь, які на це уповноважені посадовими інструкціями. Також варто зазначити, що, наприклад, згідно з наказом СУ ГУНП у Луганській області № 2 від 10 січня 2019 р. «Про затвердження спеціалізації при розслідуванні кримінальних проваджень у сфері транспорту», відомчий контроль за розслідуванням кримінальних правопорушень покладено на співробітників відділу розслідування злочинів у сфері транспорту СУ ГУНП у Луганській області [8]. Тому, характеризуючи сутність відомчого контролю, ми поділяємо позицію А.Б. Степанова, який вважає, що відомчий контроль поділяється на два види: 1) відомчий організаційний контроль; 2) відомчий процесуальний контроль [9, с. 85]. Виходячи із цього, ми робимо висновок, що зазначений вище підзаконний нормативно-правовий акт – це документ, що більшою мірою має організаційний характер.

Що стосується повноважень керівника органу досудового розслідування, то не можна не підтримати позицію В.М. Сакала стосовно того, що повноваження керівника органу досудового розслідування з контролю за діяльністю слідчого обмежені [10, с. 188]. Зазначена позиція підтверджується тим, що у процесуальному плані керівник слідчого підрозділу здебільшого є ніби «дублером» прокурора (надання слідчому вказівок, ужиття заходів щодо усунення порушень вимог законодавства тощо), повторює його функції та процесуально «залежний» від прокурора (ч. 3 ст. 39 КПК України), тому можна говорити тільки про «організаційну незалежність» керівника органу досудового розслідування.

Аналізуючи слідчу практику розслідування правопорушень проти безпеки дорожнього руху, потрібно зауважити, що основними та найбільш дієвими формами відомчого контролю повинні бути організація та сприяння досудовому розслідуванню з метою вирішення «проблем слідчого» (наприклад, сприяння та допомога в організації слідчого експерименту, оскільки проведення слідчого експерименту є організаційно складним та матеріально витратним заходом; організація проведення практичних тренінгів за участі експертів-автотехніків щодо методики проведення слідчих дій тощо) та чітка взаємодія із прокурором – процесуальним керівником щодо процесуального контролю дій слідчого (перевірка виконання вказівок, перебігу досудового розслідування, якості складання слідчим документів тощо).

Ще одним засобом забезпечення законності розслідування правопорушень проти безпеки дорожнього руху є судовий контроль, який здійснюється слідчим суддею, до повноважень якого входить «контроль за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні» (п. 3 ч. 1 ст. 3 КПК

України). За своєю сутністю, як зазначає О.Г. Русанова, судовий контроль – це специфічний вид судової діяльності, яка не пов'язана з відправленням правосуддя, спрямована на захист прав, свобод і законних інтересів учасників кримінального провадження, їх негайне, беззаперечне поновлення в разі порушення службовими особами органів досудового розслідування або прокурором, та яка здійснюється на всіх його стадіях за ініціативою суб'єктів кримінального процесу, які виконують функції розслідування, прокурорського нагляду, у разі порушення ними клопотань про надання дозволу на проведення окремих слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, передбачених КПК, та застосування заходів забезпечення кримінального провадження, а також потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача, їхніх представників і законних представників, підозрюваного, його захисника та законного представника [11, с. 21].

Під час розслідування правопорушень проти безпеки дорожнього руху (ст. 286 КК України) слідчим суддею в порядку здійснення судового контролю виносяться ухвали про тимчасовий доступ до медичної документації особи, яка отримала тілесні ушкодження внаслідок ДТП, накладення арешту на транспортний засіб, водій якого був учасником ДТП, ужиття запобіжних заходів, розглядаються і вирішуються скарги на рішення, дії чи бездіяльність органів досудового розслідування чи прокурора.

Донедавна, у період дії так званих «правок Лозового», роль судового контролю в досудовому розслідуванні загалом було складно переоцінити, адже в суду на стадії досудового розслідування було виключне право призначати експертизи, що робило судовий контроль основним інструментом досудового розслідування правопорушень проти безпеки дорожнього руху.

Хоча на сьогодні зазначене право не є безальтернативним, усе одно роль судового контролю в забезпеченні законності розслідування правопорушень проти безпеки дорожнього руху залишається визначальною. Наприклад, ігнорування вимог щодо накладення арешту на транспортний засіб водія, який був учасником ДТП, у подальшому призводить до втрати доказової бази. Це унеможливує дотримання принципу повноти та всебічності досудового розслідування, а «відмова» слідчого витребувати за допомогою тимчасового доступу до документів медичну документацію особи, яка зазнала тілесних ушкоджень унаслідок ДТП, «ставити хрест» на дотриманні слідчим положень вимоги п. 4.4 наказу Міністерства охорони здоров'я України № 6 від 17 січня 1995 р. «Правила судово-медичного визначення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень», де зазначено, що «при проведенні судово-медичної експертизи експерт повинен використовувати оригінали медичних документів» [12], і це ставить під сумнів легітимність отриманих у подальшому висновків судових медичних експертиз. Отже, незастосування судового контролю призведе (призводить) до незворотних негативних наслідків і порушення ст. 2 КПК України.

Підсумовуючи вищевикладене, спробуємо на прикладі застосування заходу забезпечення кримінального провадження, а саме накладення арешту на транспортний засіб водія, який був учасником ДТП, проаналізувати всі рівні нагляду та контролю за законністю дій слідчого під час зазначеного процесу.

Етап № 1. Складання слідчим клопотання про накладання арешту на транспортний засіб. На зазначеному етапі здійснюються прокурорський нагляд та відомчий контроль. Дії нагля-

дачів здебільшого є дублюючими та спрямовані в основному на забезпечення дотримання слідчим строку подання зазначеного клопотання (ч. 5 ст. 171 КПК України).

Етап № 2. погодження прокурором клопотання про накладання арешту на транспортний засіб. На вказаному етапі здійснюється тільки прокурорський нагляд. Дії процесуального керівника повинні бути спрямовані на перевірку правильності (граматичні та процесуальні помилки) складання клопотання про накладання арешту (дотримання слідчим вимог ч. 2 ст. 171 КПК України).

Етап № 3. Розгляд у судовому засіданні клопотання про накладання арешту на транспортний засіб. На вказаному етапі здійснюється суто судовий контроль. Слідчий суддя здійснює судовий виклик учасників кримінального провадження (організовує судові засідання), участь яких обов'язкова, проводить судові засідання, вивчає матеріали справи та доводи сторін процесу про доцільність накладання арешту на транспортний засіб.

Етап № 4. Винесення та оголошення судового рішення. На вказаному етапі здійснюється виключно судовий контроль. Слідчий суддя, вивчивши всі матеріали справи та доводи сторін, виносить вмотивовану ухвалу про накладання чи відмову в накладанні арешту на транспортний засіб.

Етап № 5. Отримання копії судового рішення. На вказаному етапі здійснюється виключно судовий контроль. Згідно із ч. 2 ст. 169 КПК України, «копія судового рішення про відмову в задоволенні або про часткове задоволення клопотання про арешт тимчасово вилученого майна, копія судового рішення про повне або часткове скасування арешту тимчасово вилученого майна негайно після його оголошення вручається слідчому, прокурору. У разі відсутності слідчого, прокурора під час оголошення судового рішення його копія надсилається таким особам не пізніше наступного робочого дня».

Етап № 6. Виконання судового рішення та контроль за його виконанням. На вказаному етапі здійснюються прокурорський нагляд, відомчий та судовий контроль. Дії процесуального керівника та начальника слідчого підрозділу повинні бути спрямовані на контроль за діями слідчого щодо направлення зазначеного рішення підрозділам реєстраційної служби управління юстиції, підрозділам сервісного центру Міністерства внутрішніх справ України. Слідчий суддя, у свою чергу, здійснює контроль за виконанням слідчим зазначеного судового рішення (ч. 3 ст. 169 КПК України). Відповідно до Закону від 4 жовтня 2019 р. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення окремих положень кримінального процесуального законодавства» [13], ст. 169 КПК України було доповнено ч. ч. 1 та 2, у результаті чого розширилися можливості судового контролю на цьому етапі процесу, зросла його роль (на слідчого покладено обов'язок звітувати слідчому судді про результати виконання судового рішення).

Аналізуючи співвідношення прокурорського нагляду та відомчого контролю за законністю розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху, варто зауважити, що більшість повноважень прокурора – процесуального керівника та керівника слідчого підрозділу дублюються. Водночас варто зазначити, що прокурор має ширший спектр правових можливостей, ніж керівник органу досудового розслідування, що впливає із процесуального статусу зазначених суб'єктів. Керівник слідчого підрозділу є «залежною фігурою»

від прокурора, оскільки є об'єктом прокурорського нагляду (ч. 3. ст. 39 КПК України). Важливість відомчого контролю підтверджується оперативним характером його здійснення, що зумовлено територіальним розташуванням слідчого та начальника органу досудового розслідування. Отже, з метою дотримання слідчим законів під час досудового розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху прокурорський нагляд і відомчий контроль є схожими за своїми функціями та механізмами забезпечення законності досудового слідства, які постійно взаємодіють.

На відміну від прокурорського нагляду та відомчого контролю, які за своєю сутністю є взаємодоповнюючими елементами, судовий контроль за характером його здійснення є періодичним і реалізується тільки у виняткових випадках, коли потрібно вирішити питання щодо вжиття заходів забезпечення кримінального провадження (накладання арешту на транспортний засіб чи тимчасовий доступ до медичних карт осіб, які постраждали внаслідок ДТП тощо), чи відновлення порушених прав (розгляд скарг, передбачених у ст. 303 КПК України, скасування арешту тощо), тому можна дійти висновку, що судовий контроль є непостійним за своїм характером інструментарієм забезпечення законності розслідування злочинів проти безпеки дорожнього руху (ст. 286 КК України), на відміну від прокурорського нагляду, який за своєю природою є всеосяжним, безперервним і оперативним, що дозволяє процесуальному керівнику більш ефективно та швидко реагувати на порушення законодавства під час досудового розслідування правопорушень проти безпеки дорожнього руху.

Прокурорський нагляд є ширшим за своїми повноваженнями, оскільки процесуальний керівник наглядає за перебігом досудового розслідування загалом та за кожною дією слідчого зокрема, у свою чергу, слідчий суддя здійснює контроль за окремими діями слідчого, перелік яких встановлено у КПК України. Хоча судовий контроль має епізодичний характер, проте його роль дуже важлива, адже він належить до того різновиду інструментів забезпечення законності розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху, який доповнює, підсилює наглядову діяльність процесуального керівника.

Прокурорський нагляд та судовий контроль створюють єдину систему «стримувань та противаг», яка належним чином усуває процесуальні недоліки слідчого під час досудового розслідування правопорушень проти безпеки дорожнього руху. Хоча за своєю сутністю (зміст, форма здійснення) прокурорський нагляд та судовий контроль досить різні, вони мають єдину мету – додержання законності на стадії досудового розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху.

Висновки. Отже, прокурорський нагляд і судовий контроль, як два види процесуальної контрольно-наглядової діяльності, є найбільш дієвими та результативними засобами забезпечення дотримання законності на стадії досудового розслідування правопорушень проти безпеки дорожнього руху, на відміну від відомчого контролю, який все ж таки є залежним від прокурорського нагляду та в більшості повторює повноваження прокурора – процесуального керівника. Тому належна взаємодія прокурорського нагляду, відомчого контролю та судового контролю дозволить мінімізувати порушення законодавства слідчим під час досудового

розслідування кримінальних правопорушень проти безпеки дорожнього руху.

Література:

1. Іваницький С.О. Удосконалення кримінальної процесуальної регламентації досудового розслідування. *Актуальні питання судової експертології, криміналістики та кримінального процесу* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 5 листопада 2019 р. Київ : КНДІСЕ Мінюсту України, 2019. С. 204–206.
2. Колеснік Г.Р. Функціональне призначення нагляду і контролю у досудовому розслідуванні : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2018. 171 с.
3. Порядок організації діяльності прокурорів і слідчих органів прокуратури, затв. наказом Генерального прокурора від 28 березня 2019 р. № 51/2019. *База даних «Законодавство України»*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0363-19> (дата звернення: 10.12.2019).
4. Дворник А.А. Організація роботи прокуратури з нагляду за дотриманням законів у процесі досудового розслідування доведення до банкрутства : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.10. Київ, 2015. 199 с.
5. Єременко Ю.А. Правові та організаційні основи спеціалізації органів прокуратури в Україні : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.10. Київ, 2019. 216 с.
6. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квітня 2012 р. № 4651–VI / *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 10.12.2019).
7. Про організацію діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України, затв. наказом Міністерства внутрішніх справ України від 6 липня 2017 р. № 570/2017. *База даних «Законодавство України»*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/z0919-17> (дата звернення: 10.12.2019).
8. Про затвердження спеціалізації при розслідуванні кримінальних проваджень у сфері транспорту, затв. наказом СУ ГУНП у Луганській області від 10 січня 2019 р. № 2.
9. Степанов А.Б. Співвідношення прокурорського нагляду, відомчого та судового контролю під час досудового розслідування : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2018. 181с.
10. Сакал В.М. Правовий статус керівника органу досудового розслідування. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2015. № 2 (10). С. 182–192.
11. Русанова О.Г. Судовий контроль за законністю початку кримінального провадження. *Перспективи розвитку діяльності органів досудового розслідування: процесуальний та організаційний аспекти* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Луганськ, 29 квітня 2013 р. Луганськ : РВВ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2013. С. 20–28.
12. Правила судово-медичного визначення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень, затв. наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17 січня 1995 р. № 6/1995. *База даних «Законодавство України»*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0255-95> (дата звернення: 25.11.2019).
13. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення окремих положень кримінального процесуального законодавства : Закон України від 4 жовтня 2019 р. № 187–IX / *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/187-20#n6> (дата звернення: 25.11.2019).

Fursov D. Coordination of prosecutorial supervision, departmental and judicial control over the legality of pre-trial investigation of criminal offenses against traffic safety Summary. The article explores the relation of prosecutorial supervision, departmental and judicial control over the legality of pre-trial investigation of criminal

offenses against traffic safety. The characteristic features of prosecutorial supervision, departmental and judicial control over the legality of pre-trial investigation of criminal offenses against traffic safety are analyzed. All levels of supervision and control over the legality of the investigator's actions during this process were determined, for example, the application of a measure of criminal proceedings in the form of seizure of a vehicle of a driver who was a participant of an accident. It is established that prosecutorial supervision and judicial control, as two types of procedural control and supervision activity, are the most effective and effective means of ensuring law enforcement at the stage of pre-trial investigation of offenses against traffic safety, as opposed to departmental control, which is still dependent on prosecutorial supervision and overwhelmingly repeats the powers

of the prosecutor – the procedural supervisor. It has been determined that prosecutorial supervision and judicial control create a single system of “checks and balances” that properly eliminates the procedural deficiencies of the investigator in the pre-trial investigation of traffic safety offenses. It is concluded that judicial control and prosecutorial supervision have the sole purpose of maintaining lawfulness at the stage of pre-trial investigation of criminal offenses against traffic safety. It is emphasized that proper interaction of prosecutorial supervision, departmental control and judicial control with each other will allow to minimize violations of the law by investigators during pre-trial investigation of criminal offenses against traffic safety.

Key words: prosecutor's supervision, departmental control, judicial control, pre-trial investigation, traffic accident.